

РЕШЕНИЕ

№ 12522

гр. С., 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20221110126680 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на /фирма/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., ****, /адрес/ срещу /фирма/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., п.к. ****, /адрес/, с която се иска съда да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 6 672 / шест хиляди шестстотин седемдесет и два/ лева- възнаграждение по договор за услуги от 01.07.2020г., 667.20 /шестстотин шестдесет и седем лева и двадесет ст./ лева - неустойка по чл. 9, ал. 2 от договора, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 13.12.2021 г. до окончателното плащане на задълженията, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр. д. № 71326/2021 г. по описа на Софийски районен съд.**

Ищецът твърди, че на 01.07.2020г. /фирма/, ЕИК *****, в качеството си на довереник сключва с /фирма/, ЕИК 203215490, в качеството му на възложител, Договор за предоставяне на услуги по депониране на земни маси за една година. По силата на договора изпълнителят приема да извършва срещу възнаграждение дейности по депониране на земни маси в гр. С., р-н „К.“, с. *****. Цената за депониране е определена в Приложение № 1 към договора. Подлежащите на депониране отпадъци са с кодове 17 01 01; 17 01 02; 17 01 03; 17 01 07; 17 02 02; 17 05 04; 17 05 06; 17 05 08.

Ищцовото дружество сочи, че е извършил договорените услуги по приемане на отпадъци/земни маси/, като те са приети без възражение и са издадени фактури в периода 15.07.2020 г. – 31.03.2021 г. на обща стойност 6 672 лв., стойността по които не е заплатена

Сочи се, че в издадените фактури за извършени услуги е определен конкретен падеж за плащане. Съгласно Договор от 01.07.2020г., чл. 9, ал. 2, доверителят дължи на довереника неустойка в размер на 0.5% от стойността на забавеното плащане за всеки просрочен ден, но не повече от 10%. Доколкото максималният размер на неустойката е достигнат по всяка от посочените фактури, се претендира неустойка в размер на 667.20 лв. /шестстотин шестдесет и седем лева и двадесет стотинки/.

Поддържа се, че фактурите за дължими възнаграждения по договора са надлежно осчетоводени от изпълнителя и са включени в Справките декларации по ДДС и Дневниците за продажби на изпълнителя за процесните данъчни периоди. На датите на издаването им,

фактурите са изпратени и на Възложителя.

Претендират се разноси.

Препис от исковата молба е връчен на ответника. В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба. Ответникът не отрича наличието на облигационно правоотношение с/фирма/ във връзка с договор от 01.07.2020 г с предмет предоставяне на услуги по депониране на земни маси. Сочи се, че ищцовото дружество представя като доказателство за извършената работа освен процесните 18 броя фактури, към някои от тях, бланкови приемо-предавателни протоколи, които са подписани и съставени едностранно от ищеца. Оспорва се, че работата е приета без възражение, което да е предпоставка за заплащане на възнаграждение по договора. Сочи се, че към фактури №2000000329/15.07.2020г. №1000004871/16.11.2020 г., №1000005021/10.03.2021 г. липсва приемо-предавателен протокол, с който може да се удостовери, че работата е извършена и приета без възражение от страна на /фирма/. Твърди се, че не съвпадат датите в на протоколите с които ищцовото дружество твърди, че са депонирани отпадъците и задължението му е изпълнено, и ежедневните отчети. Сочи се, че неоснователността на главното вземане влече след себе си неоснователност и на акцесорната претенция за обезщетение за забава.

Софийският районен съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори, а и се установява от приложения договор от 01.07.2020 г., че страните са били обвързани от облигационно правоотношение, по силата на което ответникът е възложил, а ищецът се задължил да приема доставени от ответника до площадката р-н К., с. ***** отпадъци/земни маси срещу възнаграждение, определено с Приложение №1-неразделна част от договора както следва: Бетон - 3.00лв./тон, Тухли -6.00лв./тон, Керемиди, плочки, фаянсови и керамични изделия- 6.00лв./тон, Смеси от бетон, тухли керемиди, плочки, фаянсови и керамични изделия, различни от упоменатите в - 8.00лв./тон, Стъкло 5.00лв./тон, почви и камъни ,различни от упоменатите -1.50лв./м3, изкопани земни маси, различни от упоменатите -1.50лв./м3, баластра от релсов път, различна от упоменатата -6.00 лв./тон. Уговорено е, че цената се заплаща в срок от 20 работни дни срещу издадена данъчна фактура.

В чл. 9, ал. 2 от договора е уговорено, че при забавяне плащанията от страна, на възложителя, същият дължи на изпълнителя неустойка в размер на 0.5% от стойността на забавеното плащане за всеки просрочен ден, но не повече от 10% от същата стойност.

Представени по делото са едностранно подписани само от ищеца фактури, като към фактурите са приложни отчети, приемо-предавателни протоколи и експедиционни бележки както следва: Фактура № 2000000329 от 15.07.2020г., ведно с Ежедневен отчет от 15.07.2020г.; Фактура № ***** от 31.07.2020г., Отчет за периода от 15.07.2020г.-31.07.2020г. ведно с Ежедневен отчет от 15.07,2020г. Ежедневен отчет от 21.07.2020г., Ежедневен отчет от 25.07.2020г., Ежедневен отчет от 15.07.2020г., Приемо-предавателен протокол № ЦБОГ -20070071 от 31.07.2020 г.; Фактура № 2000000379 от 15.08.2020г., Приемо-предавателен протокол № ЦБОГ -20080015 от 15.08.2020г. ведно с Ежедневен отчет от 10.08.2020г, Ежедневен отчет от 05.08.2020г., Ежедневен отчет от 01.08.2020г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 18.08.2020г.; Фактура № 2000000393 от 31.08.2020г., ведно с Приемо-предавателен протокол № ЦБОГ-20080030 от 31.08.2020г., с Ежедневен отчет от 24.08.2020г., Ежедневен отчет от 17.08.2020г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 01.09.2020г.; Фактура № ***** от 15.09.2020г., ведно с Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 15.09.2020г., Ежедневен отчет от 10.09.2020г, Приемо-предавателен протокол № ЦБОГ -20090008 от 15.09.2020г.; Фактура № 2000000425 от 30.09.2020г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 01.10.2020г., Ежедневен отчет от 15.09.2020г. Приемо-предавателен протокол № ЦБОГ-20090023 от 30.09.2020г.; Фактура № 1000004860 от 31.10.2020г.,

Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 03.11.2020г., Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-2100029 от 31.10.2020г., Ежедневен отчет от 27.10.2020г., Ежедневен отчет от 20.10.2020г., Ежедневен отчет от 15.10.2020г.; Фактура № 1000004871 от 16.11.2020г., ведно с Експедиционна бележка, Експедиционна бележка от 11.11.2020г., Експедиционна бележка от 10.11.2020г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 17.11.2020г., Ежедневен отчет от 10.11.2020г.; Фактура № 1000004891 от 30.11.2020г., ведно с Ежедневен отчет от 26.11.2020г., Ежедневен отчет от 16.11.2020г., Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-20110028 от 30.11.2020г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 02.12.2020г.; Фактура № 1000004920 от 15.12.2020г., ведно с Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-20120020 от 15.12.2020г., Ежедневен отчет от 02.12.2020г., Ежедневен отчет от 05.12.2020г., Ежедневен отчет от 10.12.2020г.; Фактура № 1000004921 от 15.12.2020г., ведно с Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-20120021 от 15.12.2020г., Ежедневен отчет от 10.12.2020г., Ежедневен отчет от 05.12.2020г., Ежедневен отчет от 02.12.2020г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 16.12.2020г.; Фактура № 1000004941 от 31.12.2020г., ведно с Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-21012045 от 31.12.2020г., Експедиционна бележка от 15.12.2020г., Експедиционна бележка от 15.12.2020г., Експедиционна бележка от 15.12.2020г., Експедиционна бележка от 16.12.2020г., Експедиционна бележка от 16.12.2020г., Експедиционна бележка от 16.12.2020г., Експедиционна бележка от 17.12.2020г., Експедиционна бележка от 17.12.2020г., Ежедневен отчет от 15.12.2020г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 05.01.2021 г.; Фактура № 1000004990 от 31.01.2021 г., ведно с Експедиционна бележка от 23.01.2021 г., Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-21010034 от 31.01.2021 г., Ежедневен отчет от 20.01.2021 г.; Фактура № ***** от 31.01.2020г., ведно с Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-21010035 от 31.01.2021г., Ежедневен отчет от 20.01.2021 г., Експедиционна бележка от 23.01.2021 г., Експедиционна бележка от 20.01.2021г.; Фактура № 1000004997 от 15.02.2021 г., ведно с Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-21020003 от 15.02.2021 г., Ежедневен отчет от 10.02.2021г., Експедиционна бележка от 10.02.2021 г.; Фактура № 1000005021 от 10.03.2021 г., ведно с Ежедневен отчет от 09.03.2021г.; Експедиционна бележка от 15.03.2021г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 12.03.2021 г.; Фактура № 1000005034 от 31.03.2021г., ведно с Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-21030023 от 31.03.2021 г., Експедиционна бележка от 30.03.2021г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 01.04.2021г., Ежедневен отчет от 30.03.2021 г.; Фактура № 1000005037 от 31.03.2021 г., ведно с Експедиционна бележка от 15.03.2021 г., Електронно съобщение за изпращане на фактурата от 01.04.2021г., Приемо-предавателен протокол № ЦПРУ-21030024 от 31.03.2021г., Ежедневен отчет от 30.03.2021 г. и Ежедневен отчет от 15.03.2021г.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която – В. П. е представила писмено заключение, поддържано в съдебно заседание и прието от съда като компетентно изготвено. Вещото лице след преглед на предоставената по делото информация, издадени фактури, Справка вземания от клиенти и дневници по ЗДДС, е установило, че описаните в исковата молба фактури са осчетоводени в счетоводството на /фирма/. Включени са в дневниците за продажби с посочена данъчна основа, без посочен данък, съобразно изискванията на чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС. Вещото лице е установило в счетоводството на ответника, че всички описани в исковата молба фактури с дата на издаване преди м.02.2021г. са осчетоводени с дата 01.02.2021г., всички фактури с дата на издаване след 01.02.2021г. са осчетоводени с датата на документа. Относно начисляване на ДДС и ползване на данъчен кредит към всяка фактура е издаден протокол, който е намерил отражение както в дневник покупки, така и в дневник продажби. Ползваният данъчен кредит / съответно самоначислен ДДС / за м. февруари 2021г. е в размер на 1297.00 лв., в това число по фактури от преди м.02.2021г. - 1287.00 лв. и по фактура от м.02.2021г. - 10.00

лв.Ползваният данъчен кредит / съответно самоначислен ДДС / за м. март 2021г. е в размер на 37.40 лв. Общо самоначислен данък върху добавената стойност и ползван данъчен кредит : 1334.40 лв.

Вещото лице е заключил, че няма извършени плащания по издадените фактури, като в счетоводството на /фирма/ стои вземане в размер на 6672.00 лв., а в счетоводството на /фирма/ стои задължение в размер на 6672.00 лв.

Вещото лице от извършения преглед на записванията, свързани с процесните фактури, издадените протоколи по повод обратното начисляване на ДДС съгласно изискванията на данъчния закон, и извършените преизчисления, е установило, че счетоводството на ответното дружество е водено редовно.

Установява се от приложеното ч.гр.д.№ 71326/2021 по описа на СРС, че по заявление от /фирма/ срещу /фирма/ е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 17.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение за сумите както следва: 6 672,00 лева /шест хиляди шестстотин седемдесет и два лева/, представляваща главница за незаплатени суми по договор за приемане на отпадъци /земни маси/ от 01.07.2020 г., ведно със законна лихва за период от 13.12.2021 г. до изплащане на вземането, 667,20лева /шестстотин шестдесет и седем лева и 20 стотинки/, представляваща неустойка , както и държавна такса в размер на 158,44 лева /сто петдесет и осем лева и 44 стотинки/ и адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева /шестстотин лева/.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Районен съд-С. достига до следните правни изводи:

Предявеният установителен иск по чл.422 от ГПК е допустим предвид издадената в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК, и постъпилото в срока по чл. 414 от ГПК възражение, като исковата молба е предявена в едномесечния срок по чл.415, ал.1 от ГПК.

Според заключението на изслушаната съдебно счетоводна експертиза, фактурата/ №00000000054/03.06.2016 г./, е надлежно осчетоводена в редовно водените счетоводства и на двете търговски дружества, включена е в дневниците за покупка на възложителя за съответния данъчен период и последният е ползвал данъчен кредит за нея. Само по себе си отразяването на фактурата в счетоводството на ответника – възложител, включването ѝ в дневника за продажбите по ДДС и ползването на данъчен кредит по нея представляват признание на задължението и доказват неговото съществуване /в т.см. решение № 96/26.11.2009 г. по т.д. 380/2008 г. на I т.о., решение № 46 от 27.03.2009 г. по т.д. № 546/2008 г. на II т.о., решение № 42/19.04.2010 г. по т.д. № 593/2009 г. на II т.о., решение № 212 от 07.01.2013 г. по т.д. № 696/2012 г. на I т.о., решение № 211 от 30.01.2012 г. по т.д.№ 1120/2010 г. на II т.о, решение № 71/08.09.2014 г. по т.д.№ 1598/2013 г. на II т.о., решение № 67/31.07.2015 г. по т.д.№ 631/2014 г. на II т.о., решение № 198 от 13.05.2016 г. по т.д.№ 2741/2014 г. на I т.о./.

По делото липсват доказателства, за това услугата да е приета от възложителя с възражения, а от заключението на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза следва да се приеме, че изработеното е прието изцяло.

Доколкото е установено, че работата е приета от възложителя и предвид констатираното недвусмислено признание от страна на последния, материализираното в съответните счетоводни документи, че дължи претендираното възнаграждение, исковете, основани на чл. 258 във вр. чл. 266, ал.1 ЗЗД, са основателни.

Основателността на главния иск поражда основателност и на акцесорния такъв за присъждане на обезщетение за забава/мораторна неустойка/ върху главницата в претендирания размер. Сделката е търговска и страните са уговорили срок на плащане – 20 работни дни от получаване на всяка фактура. Видно от приетата ССЕ всички описани в исковата молба фактури с дата на издаване преди м.02.2021г. са осчетоводени с дата 01.02.2021г., всички фактури с дата на издаване след 01.02.2021г. са осчетоводени с датата на документа, съответно още към 28.04.2021 г. цената по всички фактури е била изискуема, а към датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК по всяка една фактура е изтекъл срок за начисляване на неустойка за забава, надвишаващ максималния такъв от 10 % по

смисъла на чл. 9, ал. 2 от договора, съответно се дължи сумата от 667.20 лева.

С оглед основателността на главния иск, основателна е и претенцията за законна лихва от 13.12.2021 г. - датата депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на /фирма/ се следват деловодни разноски за настоящото производство, - адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева, държавна такса в размер на 158.44 лева и възнаграждение за вещо лице в размер на 300 лева

Съгласно мотивите към т. 11г от ТР №4/2013 на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Дължими за заповедното производство са сумите от 758.44 лева.

Своевременно е направено възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение. Съгласно задължителното тълкуване, дадено от ВКС в ТР № 6/2012 г., ОСГТК, основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатската защита и фактическата и правна сложност на делото. Когато съдът е сезиран с такова искане, той следва да изложи мотиви относно фактическата и правна сложност на спора, т.е. да съобрази доказателствените факти и доказателствата, които ги обективират и дължимото правно разрешение на повдигнатите правни въпроси, което е различно по сложност при всеки отделен случай. В процесния случай извършените от процесуалния представител на ищеца действия се изразяват в подаване на искова молба и извършване на процесуално представителство по два обективно съединени иска. Минималните размери на адвокатското възнаграждение по тези искове съгласно чл. 7, ал.1, т.1 и т.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ в редакцията към момента на сключване на договорите/ е общо 997.04 лева. Претендира се възнаграждение по-ниско от минимално предвидените размери/ 600 лева/ и като такова следва да бъде присъдено.

Мотивиран от гореизложеното Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на /фирма/, ЕИК 203215490, със седалище и адрес на управление: гр. С., п.к. **, /адрес/, че дължи на /фирма/ ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ****, /адрес/, на основание чл. чл. 79, ал. 1, предл. първо във вр. с чл. 266, ал. 1 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД във вр. с чл. 422 ГПК, сумата от 6672 /шест хиляди шестстотин седемдесет и два/ лева- възнаграждение по договор за услуги от 01.07.2020г., 667.20 /шестстотин шестдесет и седем лева и двадесет ст./ лева - неустойка по чл. 9, ал. 2 от договора, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 13.12.2021 г. до окончателното плащане на задълженията, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр. д. № 71326/2021 г. по описа на Софийски районен съд.**

ОСЪЖДА „ПАРСЕК ГРУП“ ЕООД, ЕИК 203215490, да заплати на /фирма/, ЕИК ***, съдебно-деловодни разноски за производството по ч.гр.д. №18994/2019 г. на СРС в размер на 758.44 лева, както и за настоящото производство, в размер на 1058.44 лева.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____